

167 – الْحَامِسُ: عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَتَسُوَنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لِيُخَالِقَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [خ 717، م .436].

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَوِّي صُفُوفَنَا حَتَّى كَأَنَّهَا يُسَوِّي بِهَا الْقِدَاحَ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنَّا قَدْ عَقَلْنَا عَنْهُ ثُمَّ خَرَجَ يَوْمًا، فَقَامَ حَتَّى كَادَ أَنْ يُكَبِّرَ، فَرَأَى رَجُلًا بَادِيًا صَدْرُهُ فَقَالَ: «عِبَادَ اللَّهِ! لَتَسُوَنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لِيُخَالِقَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ». [436/128].

167. Абу Абдуллоҳ Нўъмон ибн Башир розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни:

«Ё сафларингизни текислайсизлар, ёки Аллоҳ юзларингизни бир-бирингиздан буриб қўяди», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Имом Муслимнинг ривоятларида қуйидагича айтилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам то бизни англаб етди деб билмагунларича сафларимизни камоннинг ўқини тўғрилагандек тўғрилар эдилар. Сўнг бир куни чиқиб, (намозга) турдилар. Энди такбир(и тахрима) айтмоқчи бўлган эдилар, кўкси (сафдан) чиқиб турган бир кишини кўриб қолдилар ва: **«Аллоҳнинг бандалари! Ё сафларингизни тўғри**

қиласизлар, ё Аллоҳ юзларингизни бир-бирига тескари қилиб кўяди», дедилар».

Шарҳ: Бу ҳадисда мусулмонлар намозга саф тортганларида уни тўғри қилишлари ўта лозимлиги таъкидланмоқда. Шу билан бирга, сафни тўғриламаслик мусулмонлар бир-бирларини ёмон кўришликка сабаб бўлишига ҳам урғу берилмоқда.

Шунинг учун ҳам доимо сафни тўғри олишга ҳаракат қилишимиз зарур. Ана ўшанда ўзаро келишмовчилик, нафратдан омонда бўламиз. Минг афсуски кўпчилигимиз бунга унча эътибор қилмаймиз. Энди билиб олдик, эътибор бермасликка ҳаққимиз йўқ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI